

بزرگداشت جمشید شبیبانی لوس آنجلس ۲۰۰۷

سروران گرامی

بسیار خوشوقتم که در این مجلس به من اجازه صحبت داده شد.

هرگز جمعی به یک پارچگی امشب ندیده بود. هنرور، هنر ساز، هنرمند و عاشقان هنر همه جمعند.

با خودم فکر میکردم از زمانی که انقلاب شکوهمند ایران به ثمر رسید فقط ابلهان باور کردند که همه چیزمان از دست رفت و خباثت چهره ایرانی به جاودانگی رسید. ولی امروز پس از گذشت کمی کمتر از سی سال آیا هنوز این تصور هست؟

مردمان فرهیخته هنر ایران هرکدام در نوع خود این پیام را رسانیدند که ایران و ایرانی چیزهایی غیر از تروریست و جنایت میتواند به دنیا هدیه کند.

نه عمامه و ردا هیچکدام دلیل ایمان نیست. غار غار هیچ کلاغی نوای مرغ خوش الحان نیست

جمشید شبیبانی امروز برای قلب خسته و فرسوده من میگوید ولی دیروز برای قلبهای عاشق تر و جوانتر میخواند ولی او هنوز هست، افراشته و ما هم امروز برای استقامت و پایداری او با یک آرمان مشترک دوستی، عشق، هنر و صلح همه در اینجا گرد هم آمده ایم تا هنرمندان را قدر بدانیم تا هنر زنده بماند.

بر اساس همین اصول و همین اعتقاد بنیاد توس تولد یافت و از چشمه مهر و توجه شما سرشار ادامه خواهد داد. من صدای مردمی هستم که سعادت اینجا بودن را نداشته اند و نتوانستند شکر این جام شهد را مزه کنند. از بانیان امشب و هنرمندان تمام دنیا متشکرم که سرودشان گرچه میتواند انقلاب آفرین باشد ولی آرمانهایشان متأثر از انسانیت است. قلبهای مادران عاشق را بیابیم تا همیشه صلح برقرار باشد.

شب خوش